

05 -

Република Србија
ПРЕКРШАЈНИ АПЕЛАЦИОНИ СУД
107-ПРЖ.бр. 5811/26
Дана 09.06.2026 године
Београд

Република Србија	
Регулаторно тело за електронске медије	
Београд	
Број:	2258 / 2024 / 7
Датум:	07. 07. 2026

У ИМЕ НАРОДА

ПРЕКРШАЈНИ АПЕЛАЦИОНИ СУД, са седиштем у Београду, у већу састављеном од судија: Драгице Бараћ, председника већа, Драгана Нешића и Јасмине Савић Поповић, чланова већа, са судиским саветником Јеленом Милетић, као записничарем, у прекршајном предмету окривљених: Правног лица Предузеће за маркетинг, издавачку делатност, радио и телевизију HAPPY TV доо, са седиштем у Београду, због прекршаја из члана 78. став 1. тачка 14), 15), 16), 32) и 33) Закона о оглашавању и одговорног лица Марић Миломира из Београда из члана 78. ства 2. у вези става 1. тачка 14), 15), 16), 32) и 33) Закона о оглашавању, решавајући по жалби браниоца окривљених, адвоката Александра Радојевића из Београда, изјављеној против пресуде Прекршајног суда у Београду 41 Пр.бр. 6873/25 (веза 73790/24) од 31.12.2025. године, на основу члана 100. став 3., члана 102. став 2., члана 269. став 2., члана 272. и чл. 273. Закона о прекршајима ("Службени гласник РС" бр. 65/13, 13/16, 98/16 – Одлука УС, 91/19 - др. Закон и...112/22 - Одлука УС), на нејавној седници већа одржаној дана 09.06.2026 године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба браниоца окривљених: правног лица Предузеће за маркетинг, издавачку делатност, радио и телевизију HAPPY TV доо са седиштем у Београду и одговорног лица Марић Миломира из Београда ПОТВРЂУЈЕ СЕ пресуда Прекршајног суда у Београду 41 Пр.бр. 6873/25 (беза 73790/24) од 31.12.2025.године.

Образложење

Ожалбеном пресудом окривљени: правно лице Предузеће за маркетинг, издавачку делатност, рдио и телевизију HAPPY TV доо са седиштем у Београду, оглашено је одговрним за прекршаје из члана 78. став 1. тачка 14), 15), 16), 32) и 33) Закона о оглашавању и за прекршаје ближе описане у изреци ожалбене пресуде претходно је утврђена новчана казна и то: за прекршај под тачком а) у износу од 100.000,00 динара, за прекршаје под тачком б), в), г) и д) у износу од 200.000,00 динара, а у смислу члана 46. Закона о прекршајима, за прекршаје под тачком њ) и е) у износу од 200.000,00 динара, а у смислу члана 46. Закона о прекршајима, за прекршај под тачком ж) у износу од 100.000,00 динара и за прекршај под тачком з) у износу од

100.000,00 динара и изрекао му јединствену новчану казну у износу од 700.000,00 динара, док је одговорно лице Марић Миломира из Београда огласио одговорним за прекршаје из члана 78. став 2. у вези става 1. тачка 14), 15), 16), 32) и 33) Закона о оглашавању и за прекршаје ближе описане у изреци првостепене пресуде претходно му је утврдио новчану казну и то: за прекршај под тачком а) у износу од 20.000,00 динара, за прекршаје под тачком б), в), г) и д) у износу од 20.000 динара, а у смислу члана 46. Закона о прекршајима, за прекршај под тачком ђ) и е) у износу од 20.000,00 динара, а у смислу члана 46. Закона о прекршајима, за прекршај под тачком ж) у износу од 20.000,00 динара и за прекршај под тачком з) у износу од 20.000,00 динара и изречена му јединствена новчана казна у износу од 100.000,00 динара, а обавезани су окривљени да надокнаде трошкове прекршајног поступка у паушалном износу од по 10.000,00 динара.

Против наведене пресуде жалбу изјавио је бранилац окривљених, адвокат Александар Радојевић из Београда, због свих законских разлога. У жалби се наводи да је изрека првостепене пресуде неразумљива, јер несадржи како је свака конкретна радња извршена, односно да се нема назнаке о конкретној радњи која садржи прекршај и да радње нису конкретизоване-није наведено у чему се састоји предметно оглашавање, да се из изреке не види шта су окривљени конкретно учинили да би били оглашени одговорним, да изрека оалбене пресуде не садржи битна обележја прекршаја, а што представља услов за постојање прекршаја. Даље се наводи да ако је суд заузео став да у конкретном случају постоји 68 појединачних радњи, које су набројане у изреци пресуде, онда суд сваку појединачну радњу мора да обарзложи, да је суд доставио странкама у поступку компакт дискове, али да исти није изведен пред судом, нити су странке присуствовале да би могле да изнесу примедбе и да ако је суд вршио увид у предметне дискове да је о томе морао да састави записник, да се подносилац захтева изјаснио на писану одбрану окривљених, а да то изјашњење није достављено окривљенима и браниоцу да би се они изјаснили и да је на напред наведени начин суд повреди право на одбрану, као и да су разлози за изрицање санкција окривљенима паушално наведени и да је суд морао да изрекне блаже санкције окривљенима. Предлаже се да Прекршајни апелациони суд укине ожалбену пресуду или исту преиначи и окривљене ослободи од прекршајне одговорности.

Решавајући по жалби овај Суд је размотрио исту, ожалбену пресуду и све списе предмета ове прекршајне ствари, па је нашао

Жалба је неоснована

Пре свега овај Суд је испитао ожалбену пресуду у смислу члана 272. Закона о прекршајима па налази, да непостоје битне повреде одредаба прекршајног поступка нити је на штету окривљеног повређено материјално право, а због којих би ожалбена пресуда морала бити укинута и по службеној дужности, обзиром да је изрека ожалбене пресуде разумљива, и да су у образложењу исте дати разлози о одлучним чињеницама за постојање предметних прекршаја, након правилне оцене изведених доказа, јер је овај Суд увидом у ожалбену пресуду утврдио да изрека ожалбене пресуде у свему израђена са чланом 251. Закона о прекршајима, да је у истој јасно наведен чињенични опис радње извршења прекршаја за који су окривљени оглашени одговорним.

Разлози првостепеног суда на основу којих је донета осуђујућа пресуда против окривљеног на основу спроведеног доказног поступка и по датомј оцени изведених доказа овај Суд у свему прихвата.

Овај Суд је испитао ожалбену пресуду у погледу навода жалбе па је на основу увида у списе предмета и изведене доказе нашао, да је првостепени суд чињенично стање у погледу прекршаја и прекршајне одговорности окривљених потпуно и правилно утврдио правилном оценом изведених доказа и да је на тако утврђено чињенично стање правилно применио материјално право, када је окривљене огласио одговорним за предметне прекршаје, ближе описане у изреци првостепене пресуде.

По оцени овог Суда правилно и потпуно је првостепени суд у конкретном случају утврдио чињенично стање. Наиме, по оцени овог Суда сва битна обележја бића предметних прекршаја за које су окривљени оглашени одговорним прозилазе из извештаја РЕМ-а од 06.09.2024 године, Мониторинг извештаја РЕМ-а од 06.09.2024 године, извештаја Службе за надзор и аналитику од јула 2024 године и достављених компакт дискова од старне подносиоца захтева за покретње прекршајног поступка. У смислу наведеног неосновани су жалбени наводи у погледу погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања.

По оцени овог Суда неосновани су жалбени наводи везани за изреку првостепене пресуде, односно да је иста неразумљива јер радње предметних прекршаја нису конкретизоване, односно не види се у чему се свака радња састоји, односно да се не види шта су окривљени конкретно учинили, односно да изрека не садржи битна обележја прекршаја. Ово стога што по оцени овог Суда изрека ожалбне пресуде садржи сва битна обележја бића предметних прекршаја за које су окривљени оглашени одговорним, односно да су у изреци ожалбене пресуде јасно наведене инкримисане радње које су стављене на терет окривљенима предметним захтевом за покретње прекршајног поступка, а за које су окривљени оглашени одговорним, односно да је изрека ожалбене пресуде разумљива и да у том смислу жалбени наводи су неосновани.

По оцени овог Суда неосновани су жалбени наводи да је окривљенима повређено право на одбрану јер суд није извршио увид у предметне компакт дискове, јер о томе не постоји записник у списима предмета, односно да вршењу увида није присуствовао окривљени и бранилац, као и да суд изјашњење подносиоца захтева на писану одбрану окривљених није доставио на изјашњење браниоцу и окривљеном. Наиме, првостепени суд у смислу Закона о прекршајима у поновљеном поступку није заказао претрес, па самим тим није био у обавези да сачини посебан записник у коме би навео шта је утврдио увидом у предметне дискове, а самим тим увиду у предметне дискове нису могли ни да присуствују окривљени и бранилац, а само изјашњење подносиоца захтева на писану одбрану окривљених првостепени суд није у обавези да достави окривљеном и браниоцу.

По оцени овог Суда првостепени суд је приликом одлуке о новчаној казни окривљенима правилно ценио све околности предвиђене чланом 42. Закона о прекршајима од којих зависи да ли ће казна бити већа или мања.

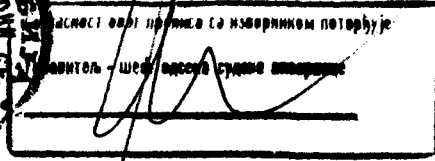
По оцени овог Суда правилно је првостепени суд окривљенима: правном лицу за предметне прекршаје ближе описане у изреци првостепене пресуде претходно утврдио новчане казне и изрекао јединствену новчану казну у износу од 700.000,00 динара, а одговорном лицу за предметне прекршаје ближе описане у изреци првостепене пресуде претходно утврдио новчане казне и изрекао јединствену новчану казну у износу од 100.000,00 динара, у уверењу да ће се истима постићи сврха кажњавања.

Прекршајни апелациони суд је ценио жалбене наводе браниоца окривљених, па је нашао да нису од утицаја на доношење другојачије одлуке, због чега је жалба оцењена као неоснована и на основу члана 273. Закона о прекршајима, одлучено је као у изреци ове пресуде.

Како су окривљени оглашени одговорним за предметне прекршаје, правилно је првостепени суд обавезао окривљене да сноси трошкове прекршајног поступка у паушалном износу од по 10.000,00 динара, на основу члана 140. став 1. и став 2. тачка 9), члана 141. став 1. и члана 142 Закона о прекршајима, а у вези са чланом 27. став 2. Правилника о накнади трошкова у судским поступцима, а имајући у виду сложеност и трајање поступка.

Против ове пресуде жалба није дозвољена.

Пресуђено у Прекршајном апелационом суду, са седиштем у Београду, Под
бројем 107 Прж 5811/26, дана 09.06.2026 године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-
Драгица Бараћ